

„Když se naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny a dcery“ /Ga 4,4-5/.

Iz 61,1-3

Sk 19,1-7

Mt 3,13-17 Ježíšův křest

Sestry a bratři,

v liturgickém církevním roce jsme ještě v čase vánočním. Minulou středu 6. ledna byl svátek Tří králů = Tří mudrců (= Zjevení Páně); ještě i 2. únor patří do vánoční doby, to je Uvedení Ježíše do chrámu (Hromnice). Přesto křesťanská církev stanovila na 1. neděli po Zjevení Páně (to je dnes 10. 1. 2021) Den křtu Páně. A tak se v duchu, v myšlenkách přenesme od událostí kolem narození Ježíše o 30 let dále.

Asi třicetiletý Ježíš (podle L 3,23) přichází s mnoha dalšími lidmi k řece Jordánu za Janem Křtitelem, aby se od něho dal pokřtít. Jan v něm rozpoznal od Boha poslaného Mesiáše, proto se zpočátku zdráhá, vždyť on – Jan by měl být pokřtěn od Ježíše! Pán Ježíš je víc, on je Božím Synem, Jan Křtitel „pouze“ připravoval lidi na jeho příchod – volal je k pokání a k proměně života. Ježíš Janovi laskavě říká: „Připust' to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všecko, co Bůh žádá“ (verš 15) – je to Boží vůle. Pán Ježíš se vědomě a záměrně řadí mezi ostatní lidi – hříšníky a nese tak s nimi jejich viny. Nejen křížem, už i svým křtem (na odpuštění hříchů!) nese provinění, selhání, viny lidí, nás všech. Proto Jan Křtitel vyznává (podle evangelisty Jana): „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa!“ (J 1,29). Je to jedinečná událost – úžasná scéna u řeky Jordánu, která inspirovala mnoho malířů... Ponoření celého člověka do očišťující vody a vystoupení na druhý břeh řeky symbolizuje Boží očištění – odpuštění a novost života. Když byl Ježíš pokřtěn, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice na něho. A zazněl hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Sestry a bratři, také my jsme byli pokřtěni – na odpuštění hříchů, na novost života s Bohem, v Boží lásce; byli jsme pokřtěni křesťanským křtem ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého – tedy byli jsme natrvalo, jednou pro vždy připojeni k Bohu = vstípeni v Krista, svého Zachránce a Vykupitele. Jsme jeho dětmi, syny a dcerami, obrazně řečeno jeho ovečkami a On je náš dobrý Pastýř. Važme si toho, je to veliká výsada a úžasná skutečnost!

Jsme křesťané = Kristovci, patříme Kristu, On nás drží ve své náruči, ať se děje cokoliv. Byli jsme přijati za syny a dcery Boží – haleluja!

/Jindřiška Buttová 10. 1. 2021 - rozesláno a dáno na sborový web/